

Bol 2004

Ah, taj Bol... Tako lijepo, romantično i mirno mjesto... Sve dok se nije pojavila vesela i otkačena družina studenata inženjerskog smjera. Zlo je počelo 3. listopada kada su se u Bol iskrcala 4 profesora, 4 asistenta, 33 studenta i 1 tajnica. Nakon što smo se smjestili u hotel Elaphusa započelo je sedmodnevno druženje. E sad... znam da je bilo lijepo, zabavno, naporno, radno i sve to tako, ali je prošla cijela godina, sjećanja blijede, detalji su isparili i otišli u dim, ali slike su vječne...

Bol je malo mjesto na otoku Braču, smješten je na južnoj strani Vidove gore, sa brojnim prirodnim i povijesnim znamenitostima. S Vidove gore puca predivan pogled na Bol, Hvar i kanal, kao i pogled na, mnogi kažu, jednu od najljepših i jedinstvenih plaža na svijetu "Zlatni rat". Teško je u samo nekoliko riječi sažeti što je to Bol danas, ali on je svakako mjesto Vašeg idealnog odmora... a tko jednom dođe u Bol, taj se

uvijek u Bol vraća, jer kako kaže poznata izreka 'jubav je bol, a Bol je na Braču.'

Terenski dio prakse je bio raznolik... Razbili su naše jedinstvo i podjelili nas u 4 grupe. Da užas bude veći svaka je imala svoj zadatak...

Prva grupa je trebala izmjeriti situaciju Murvice i okolnih samostana za potrebe uređenja eko sela, druga grupa je imala za zadatak postavljanje katastarske geodetske osnove, treća grupa je izvršila topografsku izmjericu i vizualizaciju

kuće u kući, a četvrta grupa je skenirala katastarske planove. Najbolje su se proveli studenti zaduženi za snimanje situacije (M1: 200, morali smo snimiti svaki j... kamen na cesti!!!!), koji su prolili hektolitre znoja i suza i ... Tempo rada je bio ubitačan, a temperatura

previsoka za sve osim za profesora Džapu, koji je pokazao zavidnu razinu fizičke pripremljenosti. Ljudi zaduženi za skeniranje uspješno su savladali sve tehnike slaganja karata (Solitaire, Spider solitaire, djeli jednu, djeli 3, 2 ili 4 boje...).

Uglavnom najgore

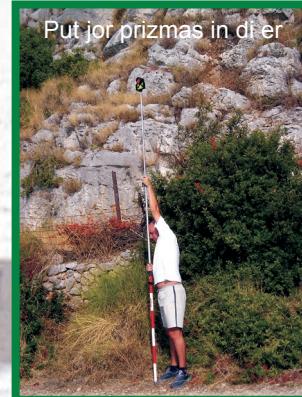
Mislim, mi radimo...

2004. 10. 7.

su prošli studenti zaduženi za čuvanje referentne točke na plaži: dobili su neravnomjernu i neumjerenu preplanulost, bol u leđima zbog oštrog kamenja i slične nuspojave uzrokovane napornim radom.

Slobodne aktivnosti uglavnom nismo imali jer je nakon povratka sa terena trebalo obraditi podatke do večere, a nakon obilnog jela je trebalo održati prezentaciju. Ali treba izdvojiti zadnji radni dan, kada

2004. 10. 7.

A naši asistenti još više

ručak za sve ljubitelje ribe,

Poligonski vlak

nagrađeni od stane žirija, predvođeni stručnim vodstvom prof. dr. sc. Miodraga Roića.

Druženje se nastavilo do dugo u noć u jednoj lijepoj lokalnoj birtiji. Zabavu i ples su predvodili profesori sa pomoćnicima, a o kvaliteti veselice dovoljno govori i sama činjenica da su nam se u fešti pridružio lokalni puk i turistkinje iz Australije. Glave su nas boljele do Zagreba.

Ženski dio IGUPI populacije

su nas naši gonitelji umjesto u Murvice odveli na izlet u jedinu pustinju u Hrvatskoj: pustinju Blace. E sad! Mi mislili da je to prava pustinja; očekivali pijesak, deve i kaktuse, a kad ono- dobili samostan na brdu (sat vremena do gore po težem kamenjaru, po vrućini, teže od Sljemenja... dušu smo ispustili).

Nakon obilaska samostana čekalo nas je još jedno iznenađenje: pravi domaći dalmatinski trpkog vina i maslinovog ulja u neograničenim količinama. Dobro, istini za volju, u neograničenim količinama bilo je samo maslivo ulja, ne i ribe i vina.,.

Joj, skoro zaboravih da je održano tradicionalno natjecanje u centriranju i horizontiranju instrumenta! Postignuti su izvanredni rezultati, troje najbržih uspjelo je sve to odraditi u vremenu manjem od jedne minute. Carevi! Zato su bili i carski

A sutra na bazi jeeeeeee

Pregovori o pripremama za...

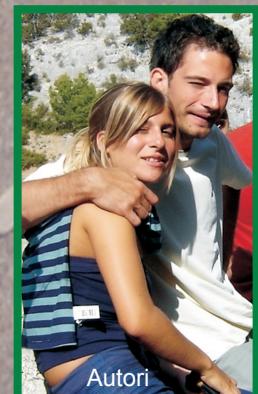
Ko zna zna

dipl. ing. Anti Marendiću i Damiru Višiću. Hvala Vam na Bolu!

Sad ćete vidit
kako se pleše

Ivan Gačić
Mare Ljubić

Autori